Nro. 28.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc. etc.

Wszém w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący.

Działo sie w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego, dnia szóstego Marca tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalnéy Walentego Balewskiego owczarza ze wsi Luboienki w Powiecie Wieluńskim Departamencie Kaliskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Jana Zwierzchowskiego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu dwudziestym dziewiątym Maia roku zeszłego tysiąc ośmset iedenastego na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Walênty Balewski przekonany, iż owczarnią i obory we wsi Lubolence w nocnéy porze rozmyślnie podpalił, gdy żadne wyiaśnione okoliczności nie były w sprzeczności z własném iego wyznaniem, owszem, ucieczka iego po dopełnionéy zbrodni, skradzenie odzieży pasterza Jana Grzypa, i wyznany powòd przestępstwa, to iest zemsta za dawnieysze go przez Pana swego ukaranie, oraz nadzieia, uwolnienia się od zdania rachunku z ubyłych owiec, przyznanie iego dostateczném czyniły; a zrządzona szkoda w budynkach i owcach sześć tysięcy pięćset trzydzieści złotych wynosiła, stosownie do §. 1515. tyt. XX. części II. prawa powszechnego Pruskiego, tudzież Art. XVII. prawa seymowego 18. Marca 1809. na karę miecza, i spalenie ciała po śmierci, tudzież na śmierć cywilną i ponoszenie kosztòw wskazanym został;

Maiąc sobie w odwołaniu się rekursuiącego do kassacyi przez przydanego mu w òw czas obrońcę przedstawionym następuiący powòd rekursu,

iż §. 1515. niewłaściwie przez Sąd wyrokuiący do udowodnionego czynu został zastosowanym, gdyż §. ten uważany bydź winien w związku z §. 1511. a czyn rekursuiącego, nie zawiera w sobie wszystkich okoliczności w tymże §. 1511. obiętych;

iż raczéy Sąd winien był zastosòwać §. 1522. przez wzgląd na to że spalone budowle były od domòw mieszkalnych oddzielne, i żadna dla tychże budynkòw mieszkalnych nie wynikła szkoda;

Gdy w Sądzie swoim przydany z urzędu Mecenas, w wywodzie swoim, przeszedłszy wszystkie §§. prawa od 1490. aż do 1522. zaskarżony wyrok, co do wymierzenia kary i obrazy wyraźnego prawa, nie uległym kassacyi bydź mieni;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora; który uważaiąc wyznania obwinionego za takie iakie według §. 370. Ordynacyi kryminalnéy zupełny stanowią dowód; zastanawia się nayprzód nad §. 1515. przez Sąd wyrokuiący przytoczonym w słowach:

„ieżeli przy takim (to iest umyślném) podpaleniu, nie było ani wspomnionego w §. 1512. zamiaru rabowania w czasie pożaru, ani żaden człowiek na życiu lub zdrowiu powyższym sposobem uszkodzonym nie został, iednakże przez spalenie domów i zabudowań szkoda pięćset talarów lub więcéy wynosząca zrządzoną została, na ów czas ma mieysce kara miecza z spaleniem ciała."

i lubo uznaie iż §. ten wzięty w związku z §§. poprzedzaiącemi, mianowicie zaś z §. 1511. wymaga ieszcze do kary śmierci tego:

„iżby ogień był podłożonym w takim mieyscu, gdzieby życie iednego lub więcéy ludzi, miastu, wsi, lub przy sobie stoiącym zamieszkałym domom zagrażał."

lubo uważa, iż w przypadku obecnym ogień podłożonym wprawdzie został w owczarni i oborach to iest w budynkach nie zamieszkanych, i żaden człowiek, ani żaden dom przez ludzi zamieszkany nie spalił się, gdy iednak zeznania świadków dowiodły, że cała wieś o dwieście kroków od mieysca pożaru odległa a szczególniéy folwark zamieszkany od pożaru o trzydzieści kroków oddalony były w niebespieczeństwie, a kilku świadków zeznało, iż nawet iedna z chałup wieyskich iuż się paliła, i tylko pomocą ludzi od pożaru ochronioną została, przeto §. 1515. przez Sąd wyrokuiący właściwie do przypadku zastosowanym uznaie; §. zaś 1522. przez obrońcę skazanego przywiedziony dla tego do niniéyszéy Sprawy niestó-

sownym bydź sądzi, iż spalona owczarnia o dwieście kroków ode wsi, a o czterdzieści dwa od folwarku, obory zaś od tegoż folwarku tylko trzydzieści kroków odległe były, i podług naturalnego biegu rzeczy tak wieś iak folwark były zagrożone; gdy iuż istotnie iedna na wsi chałupa palić się zaczęła; wnosi,

iż rekurs skazanego odrzuconym bydź winien:

SĄD KASSACYINY

zważywszy

iż §. 1515, tyt: XX. części II. prawa powszechnego pruskiego przez Sąd wyrokuiący przytoczony wyznaczaiący karę śmierci, iest dalszym ciągiem §. 1511, a ten mówi o podpaleniach, gdzie życie iednego, lub więcey ludzi, iest zagrożone, lub miasta, miasteczka, wsie, lub też domy mieszkalne blisko siebie stoiące są w niebespieczeństwie;

zważywszy

§. 1522. przepisuiący, iż ten kto poiedynczo stoiące niemieszkalne domy: lub inne budowle, składy drzewa, zboża, i tym podobne, tak zapala, iż płomień podług naturalnego biegu rzeczy, zamieszkanych domów dosięgać nie może, podlega według wielkości wyrządzonéy szkody karze więzienia na czas, lub w przypadku §. 1523. przewidzianym na całe życie;

zważywszy

iż w sprawie ninieyszéy dowiedzionem nie iest, czyli bliskość mieszkalnych domów od podpalonéy owczarni i obory była taka, iż płomień według naturalnego biegu rzeczy mógł ich dosiągnąć, lubo zaś w inkwizycyi dowiedzionem zostało, iż folwark i chałupa wieyska iedynie przez ratunek od pożaru ochronione były, wyiaśnionem przecież nie zostało, iż to nastąpiło według naturalnego biegu rzeczy, a nie wpływem przypadkowych okoliczności;

Rekurs skazanego Walentego Balewskiego rozsądzaiąc:

Wyrok na początku wymiéniony kassuie — i sprawę w celu powtórnego rozsądzenia Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego odsyła — mocą niniéyszego wyroku. —

(podpisano) J. Łuszczewski Z. P.
L. Osiński, Pisarz S. K.

Wydrukować

Felix Łubienski,
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) Antoni Joneman.
Sekretarz Jeneralny.